

Nr 439

Av herr Hansson i Skegrie, om varningsmärken å enskilda vägar.

Den ökande biltrafiken medför tyvärr ett ständigt stigande antal trafikolyckor. En del av dessa föranledes av att vederbörande bilister inte observerar uppdykande trafikfaror i tillräckligt god tid. Detta gäller bl. a. vid korsning av huvudled. De till allmänt underhåll intagna vägarna är försedda med varningstecken före sådan korsning. Däremot saknar de enskilda vägarna dylika varningsmärken.

För bilister, som ej känner till de lokala vägarna och därför svårigen kan bedöma huruvida de färdas på enskild eller allmän väg, kan en plötsligt uppdykande huvudled upptäckas för sent. Ingenting har på förhand utvisat att man nalkats en sådan farlig trafik Korsning.

Många enskilda vägar trafikeras i ganska stor utsträckning, och är för den obekante trafikanten omöjliga att identifiera såsom enskilda. Man kan emellertid inte begära, att ägarna av sådana vägar skall vara skyldiga att uppsätta varningstecken. Vägarna trafikeras ofta utan deras officiella medgivande, men man tillåter trafiken därför att ortens folk sedan lång tid tillbaka använt vägen och anser den som en naturlig genomfart eller självklar trafikled.

Det vore därför angeläget att de olika vägförvaltningarna inom sina resp. områden gjorde en inventering av sådana trafikfällor, som mera allmänt trafikerade enskilda vägar utgör vid korsning med huvudled, samt i de fall man ansåg det vara påkallat försåg dessa vägar med de för allmänna vägar fastställda varningsmärkena. Kostnaden därför bör åvila vägförvaltningarna.

Med hänvisning till vad ovan anförts anhålles,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte hemställa om åtgärder för anordnandet av varningsmärken å enskilda vägar som korsar huvudled i enlighet med vad ovan anförts.

Stockholm den 25 januari 1964

Nils G. Hansson

i Skegrie